

МОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕЧІНКИ ЩУРІВ ЗА УМОВ ВОДНОГО ОТРУСННЯ ОРГАНІЗМУ

Сухарева В. А.

Науковий керівник – доцент, Болотна І. В.

Сумський державний університет, кафедра анатомії людини

Печінка займає центральне місце в регуляції та інтеграції міжорганного обміну речовин і є "центральною біохімічною лабораторією організму". Таке унікальне значення печінки в регуляції біохімічного гомеостазу цілісного організму зумовлене, насамперед, її анатомо-фізіологічним розташуванням між кров'ю системи ворітної печінкової вени та загальним колом кровообігу. Найвність у печінці різних метаболічних зв'язків, характерних для синтезу та розпаду багатьох біологічно активних речовин, участь у компенсаторно-приспосувальних процесах обумовлює необхідність вивчення її за умов порушень гомеостазу організму.

У клінічній практиці дуже часто трапляються захворювання, які супроводжуються гіпергідратацією, і тому є актуальним вивчення морфофункціональних змін печінки при таких станах.

Метою роботи було визначення морфофункціональних змін печінки щурів за умов гіпергідратаційних порушень водно-сольового обміну організму.

Для вивчення змін у печінці були використані наступні методики: гістологічні з морфометрією, електронно-мікроскопічні та статистичні.

Результати досліджень показали, що печінка інтактних щурів характеризується типовою будовою. У досліджуваному органі щурів відбуваються активні синтетичні процеси.

Гіпергідрія призводить до глибоких дистрофічних і деструктивних перетворень у печінці, що свідчить про гальмування проліферативних процесів та зрив адаптаційно-компенсаторних механізмів. При дослідженні гістоструктури печінки щурів за умов гіпергідрії домінуючим явищем були зернистість цитоплазми та гідропічна дистрофія, некрози з локалізацією у центральній частині часточок. Місцями контури гепатоцитів нечіткі, а радіальне розташування печінкових пластинок і міжчасточкові межі не спостерігаються. Цитоплазма багатьох гепатоцитів спустошена. Дегенеративно-деструктивні явища, вакуольна дистрофія та зернистість цитоплазми особливо значні в субкапсулярній зоні. Спостерігається набряк строми портальних трактів, зустрічаються вогнища периваскулярних інфільтратів. Судини розширені, містять клітинні елементи крові. Ендотеліоцити судинних стінок набряклі. Жовчні протоки розширені. Кількість двоядерних гепатоцитів знижується на 44,3 %, а ядерно-цитоплазматичне співвідношення – на 20 %.

Таким чином, проведене дослідження дозволило з'ясувати окремі патогенетичні ланки механізму шкідливої дії гіпергідратації тяжкого ступеня на мікроструктуру печінки та є морфологічною основою обґрунтування виникнення патологічних змін у внутрішніх органах, зокрема в печінці, що може бути використано в клініці внутрішньої медицини.